

Záhadný obraz

Dnes je krásný prázdninový den a já si balím věci, protože za chvíli odjízďím k babičce a dědečkovi.

Cesta mi rychle uběhla, protože prarodiče bydlí nedaleko, v malé vesnici. Když jsme přijeli, babička s dědečkem nás vítali. Chvíli jsme poseděli v kuchyni, povídali si a mamka s tatškou pak odjeli. Když jsme se rozloučili, prohlížel jsem si na chodbě známý obraz.

Tento obraz si prohlížím pokaždé, když jsem tady na návštěvě. Dědeček říká, že v tomhle domě visí odjakživa. Je na něm nakreslený hrad, který stojí na vysokém kopci. Má tři věže a na jedné jsou nakreslené sluneční hodiny. Zeptal jsem se babičky, co je to za hrad a ona mi řekla, že se na něj můžeme jít podívat, protože je kousek odsud.

Další den jsem se těšil. Sluníčko svítilo, bylo hezké počasí a my s babičkou jsme vyrazili na výlet ke hradu. Hrad vypadal skoro stejně jako na obrázku. Byl opředený zajímavými pověstmi. Když jsme se vrátili domů, znovu jsem si obraz prohlížel. Když jsem byl malý, myslel jsem si, že tam straší.

Najednou jsem si všiml něčeho zvláštního. Vypadalo to, že okýnko se dá otevřít. V tu chvíli mě zavolal dědeček, abych mu šel pomoci posekat trávu pro králíky. Musel jsem svoje zkoumání přerušit. Ale pořád jsem na to okýnko musel myslet. Večer, až šli všichni spát, jsem šel zpátky k obrazu. Okýnko na hradě jsem otevřel...

Byl tam malý papírek. Vzal jsem si ho a okýnko zase zavřel. Na papírku byla nějaká čmáranice. Vypadalo to jako dům, strom a něco zakroužkované. Pořád jsem přemýšlel, co by to mohlo být. Hledal jsem v okolí podobný strom a dům, ale nemohl jsem nic najít.

Nakonec jsem se šel zeptat babičky. Ta mi řekla, že neví, co to je a ani nevěděla, že okýnko na obraze se dalo otevírat. Poslala mě za dědečkem. Dědeček se na mě díval, usmál se a řekl, ať jdu za ním.

Vyšli jsme ven a dědeček mně ukázal velikou lípu, kterou měli vedle domu. Začal mi vyprávět o tom, že když byl malý, měli pejska jménem Rex. Ten byl moc hodný a zemřel stářím. Zakopali ho u malého stromečku a dědeček si potom namaloval na papírek, kde má Rexík hrobeček a schoval si papírek do obrazu.

Nikdy by mě nenapadlo, že v obraze můžou být nějaké tajné skrýše. Prohlížel jsem si ten obraz už mnohokrát, ale nikdy předtím jsem si toho nevšiml. Těšil jsem se, až pro mě přijedou rodiče a budu jim o své záhadě vyprávět.